

WAAR GOD DE LEVENDE IS

Het is dit jaar niet eenvoudig om een paasbrief te schrijven. Pasen zou moeten gaan over hoopvolle mensen en gebeurtenissen. Waar kan ik die vinden? Overal neemt de verwarring en de onzekerheid toe. Wereldleiders van bedenkelijk allooi bezetten het toneel. Als christen erger ik mij danig aan het grove misbruik dat zij maken van geloof en godsdienst, zowel langs joodse, christelijke als islamitische kant. Wanneer godsdienst niet meer staat voor het belang van de 'anderen' of de 'Andere', wordt het een vergiftigde soep. *'Niet voor mezelf alleen'* of *'niet voor onszelf alleen'* is de kern van elke authentieke godsdienstigheid. Het cynisme waarmee joodse, christelijke en islamitische wereldleiders godsdiensten misbruiken om hun brute zelfzucht te legitimeren, is hemeltergend. Samen bidden om daarna samen ten oorlog te trekken: het was en blijft godslasterlijk. Al gaat het om een president of een premier met zijn ministers. Hun gedrag vergiftigt ons menselijke en religieuze leefklimaat.

Hoe moet je over een christelijke Pasen spreken terwijl in de Palestijnse gebieden de etnische zuiveringen doorgaan tot de naam zelf van Palestijnse gebieden geen inhoud meer zal hebben? Terwijl Oekraïne moet meemaken dat de ene grootmacht het militair mag domineren en de andere grootmacht het economisch mag uitbuiten. Terwijl internationale belangengroepen Oost-Congo bezetten om hun diefstal van mineralen op lange termijn te verzekeren. Terwijl handelsoorlogen worden georganiseerd om de levenskost van vooral gewone mensen de hoogte in te jagen. Terwijl het aantal slachtoffers van menselijk geweld wereldwijd toeneemt. Waar blijft dan de verrezen Heer van paasmorgen?

Misschien moeten we twee dagen terug in de tijd. Naar Goede Vrijdag. Daar begint Pasen. Neen, Jezus is niet met een vertraging van twee dagen uit de dood opgestaan. Alsof God nog twee dagen moest nadenken of kracht verzamelen. Daar op het kruis is de verrijzenis begonnen. Meteen. Daar heeft Jezus de dood overwonnen, door de dood te aanvaarden, uit liefde voor de zijnen. Daar heeft hij volbracht wat leven voor God is, in volle vrijheid en verantwoordelijkheid. De gekruisigde Christus is de verrezen Christus, en de verrezen Christus is de gekruisigde Christus. Je kan de ene niet bekijken zonder de andere te zien. Je kan niet in de ene geloven, zonder de andere na te volgen. Als we Pasen nu eens op Goede Vrijdag vierden?

Waar zie ik vandaag de Jezus van paasmorgen? In wie vandaag als zondebok de woestijn of de dood worden ingestuurd om het geweten van anderen te ontlasten. Het zijn meestal de zwaksten uit de nationale of internationale gemeenschap. Mensen en bevolkingsgroepen die zich amper kunnen of mogen verweren. Zij betalen de prijs voor de wraakzucht, de frustratie of de ambitie van anderen. Met hun dood meent men het kwaad te bezweren of de orde te herstellen. Alleen zit het kwaad niet bij hen, maar bij anderen. Hun uitschakeling brengt geen enkele oplossing dichterbij, integendeel. Bij elk beeld van een vermoord kind, een verwonde moeder of vader, een gedode soldaat, een opgegraven medewerker van de Halve Maan of het Rode Kruis moet ik aan de verrezen Christus denken. Zij belichamen de dood die Jezus is gestorven. En het leven dat Jezus heeft verworven. Aan de overkant. Waar God de Levende is. Ik wens u een gelovig paasfeest toe!

+ Johan Bonny

Bisschop van Antwerpen

